

Богдановић Праса

БЕОГРАД, СУБОТА 20 ЈУНИ 1942

БР. 30 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИ МАЈУ, ПА ШТАМПАЈ У ИЛИ БАЦАЈУ

Уредништво и Администрација
Београд, Јашићева 4-а/II

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату прима „Праса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.Претплата, тромесечно 23.— дин.,
полугодишње 46.—, годишње 92
динара.

РУЗВЕЛТ УМИРУЈЕ РАТНЕ ЛИФЕРАНТЕ

Бостон, јуна. — У круговима америчких фабриканата оружја влада велико узнемирење због алармантних вести да ће рат бити кратког века, услед закључења новог четворног пакта.

Делегација фабриканата, која је одмах отишла Рузвелту, добила је овакав одговор:

Нови четворни пакт то је ново оружје, али — стари блеф. Ми имамо најскренију намеру да рат продужимо, јер право је да и ви зарадите који грош, а право да вам кажем и ја сам из вашег друштва. Што од мене зависи ништа се не бојте, али било би добро да запитате и оне преко Океана, у Европи. Колико ми је познато они су супротног мишљења.

МИ ПУЦАМО

Вашингтон, јуна. — Наше поморске снаге свакодневно пуцају. И данас смо пуцали на нешто што личи на подморницу.

РАДИО КАИРО ЗАЉУБЉЕН У ДРАЖУ

Каиро, јуна. — Што смо већ пет пута пустили Дражу да »заузме« Шумадију и Београд, то је само доказ наше велике симпатије за њега. Зато га и кљукамо стално са масним паткама.

НИ СЕВАСТОПОЉ ВИШЕ НИЈЕ ВАЖАН

Лондон, јуна. — Рајтер јавља: Положај Севастопоља врло је озбиљан и ако није безнадежан. Севастопољ уосталом није толико ни важан. Наши савезници напустили су »неке« положаје пред градом из здравствених разлога.

ЗАТО ЈЕ БИЛО ТАКО ГУСТО

Каиро, јуна. — Рајтер јавља: У Африци нема »значајнијих промена«. Безначајне промене су настале само тиме, што смо се повукли са неких положаја из »тактичких разлога«, а због густе афричке олује — монсуна. Од густе прашине наше трупе нису могле ока да отворе.

АЛЕУТИ НЕ СПАДАЈУ У АМЕРИКУ

Њујорк, јуна. — Цела америчка штампа категорички демантује да Алеути спадају у Америку.

— Твоја је дужност, мистер Стаљине, да нас извучеш из овога глиба, а правац ми ћемо ти већ показати.

„ЈАКИ“ ОРТАЦИ

Ортацима није лако, од страха их хвата мука
Осовина свуд их деље, од Мурманска до
Тобрука

А то је тек увертира, јер ће доћи оно главно
И у »белој кући« знају да реп свој губе славно
Што се хвале, то су приче за нанане или луде
А кад груне непогода, тад ће брзо крај да буде
Темељ кој' се на обмани ил' преваре само гради
Мора да се брзо сруши; несолидно кад се ради
То не траје никад дуго, историја то нас учи
Енглеz много зла направи, сад ће њему да се смучи

Од шарене лаже њине, не остаде сјаја
Ево лето показаше да је Лондон близу краја
Ускоро ће да одјекну вести о том што ће бити
А истину онда праву нико неће моћи крити
Кад се сруши лажи кула ускликуће цела земља
Ал' ће први закукати богомолац лажни с'
Кремља

А за њиме његов злодух, из помете поред
Темзе
Рузвелт ће да секундира и њему су пукле
Бремзе

У Африци бој се бије и тамо је иста слика
Добили су свуд батине, на реду је Марморика
Ђенерали стално нови, све им неки смета ђаво
А никада неће доћи што је њима право
Јер то значи рат вечити и неправду целом

свету
Оно што је њима добро, целом свету је на
штету

У Азији Јапан лема, Енглеz сада свуда бежи
Кад помисли на Индију, од страха се кожа жежи
Ускоро ће да се чује и за протест Чанг-Кај-Шека
Јер наш народ лепо вели, »мртвој глави нема

лека«
А Рузвелт већ у шкрипцу, Јапан дође већ до
прага

Америчка бедевина у ствари је само рага
Сада влада свуд тишина, затишје је то пред
буру

Англосавански ти ортаци има да издрже фуру
И код њих се вести чују, није вајде више крити
Сада када борбе почну, тад ће бити шта ће
бити

ИСКРЕНИ СПОРАЗУМИ

Кјубишев, јуна. — После повратка Молотова са његове шетње по Западу, Стаљин је примио спољњег комесара у свом бункеру, где је Молотов одмах поднео рапорт о резултату свог путовања.

— Резултат мога пута, друже Стаљине, уздрмаће све хемисфере, узвикнуо је Молотов. Поделили смо свет. Код Рузвелта сам успео да ми добијемо источну хемисферу а Рузвелт западну.

— А Черчилу, упитао је Стаљин?

— Оно што остане.

— А шта си друже свршио у Лондону?

— Са Черчилом смо поделили опет свет. Нама северна хемисфера, а Енглеzима јужна.

— А Рузвелту?

— Оно што остане.

— А шта мислиш, како су се договорили Рузвелт и Черчил?

— Да Рузвелт добије обе хемисфере!

— А нама и Енглеzима?

— Оно што преостaje.

ПРОГРАМ НА ПАРИПУ

Вашингтон, јуна. — Поводом »гигантског« плана изградње бродова, новинари су запитали Рузвелта о могућности извођења овог програма, на што им је одговорено:

— Наша је дужност да гради-
мо, ако не од јовођа ми бар
на папиру постижемо »гигантске«
успехе.

РУЗВЕЛТ ПРИЗНАЈЕ ВОЈНЕ ПОРАЗЕ

Вашингтон, јуна. — Поводом полугодишњице откако се Сједињене Америчке Државе налазе у рату, Рузвелт се нашао побуђеним да изјави:

— Ми смо изгубили највеће
војне битке, али смо у стању да
добијемо битку у продукцији —
лажи.

СВЕ ЈЕ МИРНО

Лондон, јуна. — Енглески адмиралитет је напоскон примио жељно ишчекивани извештај команданта средоземне енглеске флоте, који победоносно гласи: — Ол рајт, пут је миран, без најмањег инцидента, непријатељске флоте нема ни од корова. Наша флота влада савршено Средоземним морем. Потпис: Командант Средоземног мора — Негде на мору 9 јуна 1940 године.

Извештај са Средоземног мора од 14 јуна 1942 године, енглески адмиралитет очекује кроз годину дана.

МЕТЕРЕОЛОШНИ ИЗВЕШТАЈ

ЕВРОПА: Време лепо и тихо. Барометар и даље показује лепо време. На Истоку жега и оморина, барометар пада једнако и све то претскажује страшну непогоду у томе делу свету. Облаци све гушћи, а чује се и грмљавина.

АМЕРИКА: Циклон је беснео у Пацифику, додирнуо је западну обалу Америке, он је преко Алеута захватио чак и Индију на југу. Штете су велике.

АЗИЈА: У Источној Азији у области око Хоанг-Но-а било је велике непогоде. Провала облака од граната и бомби. На граници Индије густе облаци и севање муња. Пад барометра је осетан и на источној обали Црнога мора.

АФРИКА: Самум дува у правцу Нила, биле су непогоде у Мармарици, јужно од Тобрука. У овоме крају могу се очекивати поновне буре.

АУСТРАЛИЈА: Затишје. Барометар пада и даље. Могу се очекивати промене времена на горе.

СРБИЈА: Лепо и мирно!

ЧЕРЧИЛ СЕ ЈОШ НЕ УЗБУЂУЈЕ

Лондон, јуна. — Како Лондонски „Тајмс“ сазнаје Винстон Черчил се није нимало узбудио доласком Јапанаца на Алеутска острва... Шта више, опажа се код њега нека врста задовољства, што ће се његовом братанцу Рузвелту пружити прилика да осети шта значи, кад неком гори под ногама...

ВОЛТ ДИЗНИ ИМА ПУНО ПОСЛА...

Холивуд, јуна. — Волт Дизни, чувени цртач одбио је да да ма какву изјаву новинарима, са мотивацијом, да има много посла и да нема времена за речи. На питање једног новинара: У чему се састоји тај посао? он је дискретно одговорио: „Припремам пројекат за оружје, које никад нећемо моћи да израдим, али се надамо да ћемо нашим пројектом заплашити противнике.“

„Убило га прасе ко' рђаво мисли“

— Зар не изгледам отмено!
— Мораш да се тренираш за први пријем код краља...

**АНГЛОСАНСОНСНИ ХУМОР
КАО РОГОВИ У ВРЕЋИ**

Вашингтон, јуна. — Државни секретар Гул изјавио је претставницима штампе да крај рата није далеко као што је то изгледало пре неколико месеци. Истога дана министар Наш изјавио је да Америци претстоји врло дуг и мучан пут до свршетка рата и да има да преживи још много тешких дана.

Погледи и мишљења појединих чланова владе слажу се као рогови у врећи.

ЧИК, НЕКА ПОГОДЕ

Кад је цела Европа устала против турског Енглеза, онда су Американци дрекнули:

— Шта! Неће Енглеза да турске. Па то значи да је сад ред на нас, а ми нисмо Енглези. Чик нека погоде која смо ми нација.

**ЕНГЛЕСКИ КРАЉ ОДЛИКОВАО
СОВЕТСКЕ ГЕНЕРАЛЕ**

Лондон, јуна. — Енглески краљ одликовао је велики број совјетских генерала, високим орденом, за њихове нарочите заслуге учињене краљу.

Неки тврде да је то израз симпатија краљевих према бољшевицима, а други да је то нека врста помоћи обећана Совјетима.

**ОШТАР НАПАД ПРОТИВ
ЧЕРЧИЛА**

Лондон, јуна. — Посланик Доњег дома Бовер, оштро је напао Черчила који од почетка рата чини све саме грешке и трпи поразе за поразом.

— Било би време да парламентар и народ затраже биланс од Черчила.

Овај гест Бовера сматра се у енглеској јавности за највећи херојски акт Енглеза од почетка рата.

**Кратке биографије
знаменитих људи**

ФРАНКЛИН РУЗВЕЛТ. Сип познатог оца Капитала и мајке Корупције, из чувене племићке породице, која носи у свом грбу магарца. Прича се да су његови преци продавали на црној берзи магареће месо као младу телетину.

ТИМОШЕНКО. Волео је да се игра војника. Узор му је био Римљанин Вар, који упропасти легије Рима.

АНТОНИ ИДН. Велики љубимац енглеских леђа, којима је обећао да им донесе по неколико оригиналних сибирских бунди из Москве, где се разболе од црвеног ветра, те је још у великој ватри. Разорачане леђа набутиле се на њега па се обратиле његовом пријатељу Криксу, који, као без душе, оде чак у Индију, да их задовољи.

МАЛИ ДРАЖА. Имао је две пасије: доминне и фотељу. Друго му се испунило али је место фотеље сео на трули шумски пањ. Место кабинета има планинску пећину, али је несрећан што нема партнера за доминне.

**Преглед СТРАНЕ
ШТАМПА**

РУЗВЕЛТ ОДЛОЖИО ПЕЦАЊЕ

Вашингтон, јуна. — Званично је објављено од стране меродавних фактора из Беле куће, да је Президент Рузвелт одложио пецање, пошто му је заказао скору посету јапански адмирал са својом флотом, која се већ сад делимично налази на Алеутским острвима. Карактеристична је чињеница, да се код Мистер Франклина опажа извесно узбуђење. Само се не зна откуд потиче...

ТАМАН ПОСЛА

Вашингтон, јуна. — Америчка дневна штампа у последње време пребацује влади и Конгресу да изазива у Сједињеним Америчким Државама забуну ширењем сувише тенденциозних вести, ускраћујући америчкој јавности пуну истину о рату.

Секретар за информације изјавио је на ово:

— Таман посла! Замо нам још и то треба, да износимо истину. Па тек тада би избио хаос у америчкој јавности.

БОРБЕ У СЕВЕРНОЈ АФРИЦИ

Лондон, јуна. — „Тајмс“ доноси опширан извештај о борбама у Северној Африци у коме се између осталог, каже: „Наше трупе су ових дана водиле жестоке борбе са непријатељом и имале би силног успеха, да их није спречило рђаво време... Јер на подручју Грит Јармута падао је незапамћени град; зрна су била тешка по хиљаду и више кила“.

И ЕЛЕОНОРА МЕЊА ИМЕ

Палм Бич, јуна. — Када је Елеонора на свом одмору у Палм Бичу чула да је један стручњак констатовао да је најпопуларније име на свету Ана, јер Ана има у свету преко 100 милиона, Елеонора је решила да промени своје име такође у Ана. У круговима блиским Елеонори Рузвелт, сматра се да ће њена популарност сада знатно скоčiti.

**Читаоцима
из иностранства**

Мак Артуру. — Ваша „Фуга“ је, збиља, божанствена! Нисам знао да сте исто тако композитор, као што сте добар војник. Да ли, да се и даље бавите музиком? Питање је излишно. Само продужите!

Ј. Стаљину. — Ви сте, одиста, јако несрећни: Британика Вам труби о некој љубави, а намигује Франклину. Мој савет, да се повучете у неки манастир и да је презрете, рекавши јој: „Нашла врећа закрпу!“

Чанг-Кеј-Шеку. — Ваши снови су, верујте ми, неостварљиви! Па ипак, надајте се, јер, да није наде, скупи би били конопци...

Елеонори. — Зашто то чините, дете моје? Не ваља Вам посао, истински Вам кожем. Кад човек лаже, треба да изгледа као да говори истину, а овако... испада те само мала наивка...

Франклину. — Немојте, драги мој, да се толико узнемиравате! Ваши мили гости су „тек“ на Алеутима...

Сер С. Криксу. — Немојте, молим Вас, да заборавите у идућем писму рецепт за онај паприкаш што сте га скували Винстону.

Разговори

- Шта је ново!
- Ах! Јел' истина!
- Кад ти кажем. Из прве руке вест.
- А ко ти је причао!
- Радио Каиро.
- Ах! опет вицеви!

Епиграми

Стаљинове трупе босе
Сад од Бога милост просе
„Совјети“ не вреде
Прво цркву сву покосе
Па икону сада носе
С' њом би хтели да победе.

Сви наши прваци моде

Неговани и задригли
На себичлук жеље своде
Страх им амо живот трује
Још никако нису стигли
Да о гладном бригу воде
Свуд се стара песма чује
„Сит гладноме не верује“.

Мађионичарска вештина

— Овде немам ништа и овде немам ништа, а сада ћу победу да вам извучем из ваздуха.

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 14 ЈУНА

Данас недеља, па таман се ја мислио на коју страну да кренем, кад стиге синчић једног мог пријатеља: „Хајде“ каже, зове вас тата да идемо данас на излет у нашу башту Дођем код мога пријатеља а он и жена и свастика спремили се за излет. Свечано обучени и празнично расположени.

— Узео сам један плач ван вароши — каже ми пријатељ — и тамо посадио и салате, и лукац, и боранију, и парадајз, и краставце, и све што је потребно. Да идемо мало донде да поседимо и да промезетимо мало.

И тако поћосмо Лепша половина понела земљић са мезетом а мој пријатељ понео флашу и још један велики завежљај.

— А шта имаш у том завежљају? питам га ја.

— Како, шта! пита зачуђено мој пријатељ — Па оно што је потребно уз мезе: лука, салате и краставце Купили смо то јутрос на пијаци.

ПОНЕДЕЉАК, 15 ЈУНА

Кад сам кренуо јутрос на посао, сугстигнем једну своју комшиницу па продужисмо заједно у разговор. Стотина метара даље сусретне нас једна сељанка и рече:

— Добро јутро, сестро — јави јој се моја комшиница.

— Каква вам је то сестра? — питам мало зачуђено комшиницу.

— Сестра по млеку.

— Тако, нисам знао...

— Да, знате, каже комшиница — купујем свако јутро од ње млеко.

УТОРАК, 16 ЈУНА

Дошла нам данас вешерка да дере веш и тражи шта све треба да набавимо за ту сврху.

— Спремите ми — каже — једно корито, доста вреле воде и два литра љуте ракије.

— А како ћемо за цећ? питам ја бојажљиво — немамо ни пепео ни камене соде.

— Ама — каже хладнокрвно вешерка — зато вама и кажем да купите, вели, два литра ракије; има тамо и пепела и камене соде и све остало што је потребно за један добар цећ.

СРЕДА, 17 ЈУНА

Одем данас с једним пријатељем у циркус. Једва сам га намолио да одемо и да видимо наше чувене акробате. Појавише

се они и почеше да се премећу преко главе, да се ломе, превијају и окрећу, да човеку кости попуцају.

— Па, како ти се свиња? — питам ја триумфално свога пријатеља. — Зар не изводе мајсторлуке?

— Чудна ми чуда — каже мој пријатељ, и равнодушно пљуцну — ја то сваког дана, и још много теже ствари изводим.

— Како то? питам ја, запањен.

— Па тако, возим се сваког јутра и свако подне овим нашим трамвајима.

ЧЕТВРТАК, 18 ЈУНА

Седим данас у бифеу кад упаде унутра један мој стари ратни друг, и још с врата викне:

— Један шприцер, молим.

— Тасо, друже, викнем ја обрадован. — Дедер, богати, седи да попијемо заједно.

— Врло радо — каже он, такође обрадован. Али се силно журим. Чекају ме неке муштерије. Знаш, ја ти сада тргујем обућарским материјалом.

— Каквим побогу, обућарским материјалом, кад си ти дрварски трговац!

— Шта се чудиш — каже он.

— Па то ти ја баш и говорим.

ПЕТАК, 19 ЈУНА

Седим данас код „Цара“ а две даме крај мене.

— Погледај, молим те — рећи ће једна. — Ено иде Лела; погледај само како се бацила на луксуз. Носи ципеле са правим ђоном, овог лета је сашила већ другу хаљину и забавља се са једним дипломатом.

— Лако је њој — каже друга — када јој је мама пиљерица, тата бакалин, а брат држи бифе.

СУБОТА, 20 ЈУНА

Зашао данас по кући један сеоски ђилкош у лепом сељачком оделу и лакованим чизмама, па продаје сир Навалио комшилуку, а госпођа Лулу, симпатична распуштеница са првог спрата, пљеснула рукама кад га видела и узвикнула слатким умиљатим гласићем:

— Јао, чизме Пријатељу драги, хоћете ли бити тако љубазни да ми позајмите ваше чизме да одем на јахање.

— Врло радо, госпођа — каже ђилкош, и шеретски завија танак брчић — ако је за јахање, оћу. Даћу вам их вечерас, али да ми их сутра ујутру вратите.

Савремене БОДЉЕ

БЕЗ ЛОЗА

Приликом последњег лакоатлетског митинга у Београду, нашем најбољем скакачу у вис Вуковићу, украо је неко из гардеробе новчаник са новцем. На његово изненађење, из новчаника је извадио и оставио на страну само један лоз. Како је тај лоз сада извукао премију, Вуковић позива лопова да га за утеху што није понео и лоз, части једном тортом од 100 кила.

САМО ЈЕДНА ЖЕЉА

Пре неки дан разговарају два београдска аматерска боксера — Ах, како бих још једном желео да победим Шмелинга, рече уздишући један. — Шта трућаш, одговори му други. Као да си га ти већ једанпут тукао?! — Тукао га нисам, али сам већ једном желео да га тучем... ха, ха, ха...

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

Кад видеше да су сила Играти су дигли главе Не плаше се од управе Дневница је свима мила! Због сукоба и потреса Мора да се дрешн кеса.

НАИШЛИ НА ТВРДО

Управа Б.С.К-а искључила Глишовића и већ се почела да прси како је увела дисциплину када играчи ударише ситан камен. У питању је била каса пошто без првога тима нема ни прихода, те се управа клуба није дуго предомисљала. Одустаде од дисциплине и свог ауторитета да би сачувала касу.

НСВИ РЕКОРДЕР

Један учитељ спорта пита свог ученика: — Ко је светски рекордер у трчању маратона?

Бак се није ни једног тренутка двоумио, већ одговори као из пушке:

— Енглески генерал Вавел!

— Како то? — запрепастио се професор

— Тако лепо, господине професоре, остали светски асови у маратону једва претрче својих 42 километра, а Вавел ето претрча и оптрча пола светске кугле унатрашке и још се није уморио!

ЗБОГ САЛА

Лондонски лакоатлетичар Мајски, који припада Московском спортском савезу, не излази више са јавне приредбе јер је добио сало око срца. Изгледа да је томе узрок претерано дружење са Лордовима и енглеским племством, па се и он утовио.

Покрај Темзе...

У Лондону, покрај Темзе Беше велик пир, Нису знали тад' за бремзе — Шпренговаше мир.

Сада опет мира жече И већ плету грач Не помаже златно теле Кад говори мач

УМЕТНИЧКИ ПРЕГЛЕД

НЕМАЈУ ИЗГОВОР

Данас се освешује велика позоришна зграда и сада се глумцима одузима и последња могућност да се приказују као бескућници јер имају, не један, већ два крова над главом. Поред тога данас је интересовање за позориште два пута веће него пре рата па сад све зависи од глумаца и њиховога полета.

Сада за глумце нема више из-

говора а то ће у великој мери да укочи њихов полет, јер глумац без изговора то је цвет без мириса.

ВЕЛИКИ НЕДОСТАТАК

За потпуни уметнички развој Београда сада недостаје само добро пиће и ноћни локал. Јер сви наши уметници тренирали су само за ноћни рад, а дивно спавање.

Нема наде

— Господине докторе, како је мојој богатој тетци! Има ли наде!

— Нема ни најмање. Оздравиће.

САВРЕМЕНА

НАПРЕД, МОНДЕНИ!

— МАРШ —

Напред, мондени, напред! Дижимо високо главе! Будимо охоли и даље Мада нас једе и гњаве! Напред, мондени, напред Ка слатком нераду и пиру! Будимо черсти к'о гранит! И оставиће нас на миру...

Напред, мондени, напред Ка „кући весела и жена!“ Напред, кохорто лења, Синова и мондена!

Напред, мондени, напред!

БАЛАДА

Монденка красна, којој се дичео свет Не само овде већ и на Азурном мору Вене и гине ко мајски цвет И сад се купа — ал' у лавору Све јој је мрско, зар јој се живи!

И костим има последње моде Дивно јој стоји, просто к'о песма А шта јој вреди! Кад нема воде

Зар место мора да буде чесма! Ал' ипак вешта жена се скраси — Нага се сунча сад на тераси.

Лепота њена пали ко ватра! Па јој се слава кроз варош шкри Кад дође време овог театра Комшилук цео на чудо звири Она сад има доста публике Комшилук мушки — шарене слике!

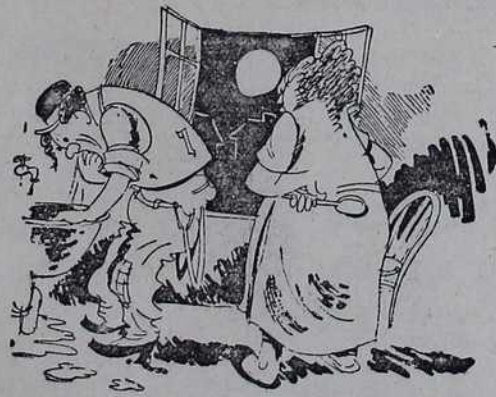
АЛЕУТИ

— ТУГОВАНКА —

О, ко вас на ове наведе путе! По ком закону Судбе круте, Горди синови расе жуте, Узесте моје Алеуте!

Спремах се управо за један дипломатски жур Кад јавише ми: „Напад на Дач Харбур...“ И, да би удес што више био клет, „Потопљени су „Ентерпрајс и „Хоркет“ О, ко вас на ове наведе путе! Зашто, да ми се због вас, због расе жуте! Смеје овај злобни свет!... О, јадни Алеути, Дач Харбур, „Ентерпрајс“ и „Хоркет“!

За време летњих жега

— Опет си се напио као свиња. — Ћут жено! Знаш врло добро да данас морамо штетети воду.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Шврћина посла

— Дајте ми 4 динара шљивовице и 6 динара кусур, тата ће сутра донети банку.

ТАМО ОМО

Ка у месец

НЕДЕЉА

Изненада жега стегла
Сунце као врела пегла
Ал' врћина та не смета
Воли народ да се шета
Улице су пуне света
Цео свет је жељан лета.

ПОНЕДЕЉАК

Цицију с' Пашиног брда
Несрећа је стегла тарда
Место свињаца — шупа празна
И триста хиљада — казна
Награбусио чика страшно
Од Дириса крао брашно
Да прехране своје свиње
Пекар што је ортак био
Апсану је заглавио
Тако увек нека прође
Који тражи лубендиње.

УТОРАК

Сваки мужић сада жели
Да му жена оде
Да удовац буде бели
Па да има згоде
Да уштеду целу слисти
И ферије искористи
Задовољства има разна
Док жена не сазна.

СРЕДА

Наредила сила виша
Да испада добра киша
Жега оде с места
И пијаца већ се стиша
Има доста зелениша
Црна берза неста.

ЧЕТВРТАК

Добри ђаци ведро журе
Нема више треме
Слободни су од матуре
За одморје време
Али пошто нема плаже
Они су у бризи
Шта ће друго да потраже!
— Спас им је у књизи
За читање није згода
Много лакше да се прода.

ПЕТАК

Због ситнице, — две комшике
Имале су спор
Страдале су одмах кике
Све пође на зор
Мужеви се само чуде
Удес нам је худ
Кад имамо жене луде
Нек гас мири суд.

СУБОТА

Многи коће стално меса
И због тога свога беса
Често бофл се купује
Ал' те луде халапљиве
Од бола се после криве
Гар се тако лако трује.

ИДИЛА У БИОСКОПУ

Господин Јова, професор, флит је она са неким математичким намерама села до њега или није, свеједно је; главно је то да су њега подишли жмарци, али ти жмарци су се много разликовали од оних при улажењу у Спасенијину собу... Случајни додир ногу... руку... подгуркивање... заводљив осмејак Госпо-Зоре... и епизод: одлазак њеној кући „на заједничко исправљање писмених задатака"... И све то виделе Спасенијине очи...

... Враћао се Господин Јова те вечери доцкан кући. Жени је било свеједно када он долази, али Спасенију је тај закаснио долазак много увредио... Није чак ни навратио до њене собице, већ отишао одмах на спавање... Није могла Спасенија да склопи очи целе ноћи а ујутру му пребацила:

— А Ви, Господине, и не навратисте синоћ до мене; а у биоскоп бесте с неку фину женску!

— Па... знаш, Спале, овај... почео да муца он... имао сам нека посла!

... Такве идиле видела још двапут Спасенија у биоскопу и, још две ноћи, није склопила ока, а највише јој било криво што је господин запустио и — прекипело јој.

Брбљива и несмотрена, отишла и рекла све, ама све, Госпа Парки; ова цикнула хистерично и увече био лом у кући, а све се свршило тиме, да је Господин Јова морао да напусти идиле у биоскопу и Зору, математичарку, и да се посвети само кући и својој расејаности, односно Спасенији.

— Дакле, ти немаш поверења у нову банку!

— Да ти отворено кажем не. Благајник по цео дан носи ред воњне.

— Господо судије! Погледајте само човека с којим је погрешила жена коју браним па ми рециите да ли она није била довољно кажњена?

— Треба да вам ставим нешто у руке, што ће вашем лицу дати израз блаженства.

— Онда ми дајте сто динара.

Равајло у Београду

Оћу вала и ја да пишем у ове бодљикаве новине па ве молим да ме не избаците у пресобље као обичну цуцу већ да примите онако брацки како сада сви капуташи. Прима сељака због намернице. Утеко сам из моје Раброво, јер не могу више совигејати да се слажем а дојадла ми вала и моја Милунка што мирише на штроку и зној. Па оћу и ја нешто госпоцко и бело ал у оригинал; па ме стра да не наићем на неки фалцификат од сифилизације — а што вала да и не доћем у Београд кад ви капуташи навалише на село и све обрстише ка скакавиц на рошани на њиву а геце на асфалт па да Веднемо ком ће се пре досади. Баш би волео да веднем шта ће да раде госпоцићи кад упече звезда а земља тврда па рало све истерује варнице, а довјека и лако Уфатиш ладовину па само пијеш пиво и шприцери и водиш полетику Кад удари киша ти одеш у механу, а кад је сунце ти уфатиш

оћеш роћо код мене На квартиљ а ја пристадох ки бос у бару и сада сам код госпоја Цану квартиљник, а она ми све бацка и водила ме у купатило а ја несмем дућем у воду стра ме да не окаљам оно бело камење што се цакли ка мермер Оћу данас лидем у прозориште на Калеманда веле да је Нека сељачка ствар за смејање па дидем да видим.

а сад У здравље до идуће носине
Ваш Равајло

Неповерење

Вечито млада

— Шта мислиш, драги, да ли ћу икада доживети седамдесету годину!

— Тја, ако још дуго будеш остала у двадесет деветој онда сигурно не.

Лажу вас кад кажу...

— Ето решко сам, од сутра нећу више пити!
— И казао сам: или моја или ничија!
— Најмодернији завод за улепшавање.
— Ја са својом таштом живим у највећој љубави...
— Верујте ми, гризе ме саеаст, али...

Компнална хроника

ЗБОГ ПОСЛУШНОСТИ

Да би што боље одговорили на апел београдског водовода да штеде воду, Београђани су навалили на пиво и шприцере али зато потрошише два пут више воде хладећи ова пића. Зато би штедња била највећа, када би се забранило пиће.

ПАЖЊА ПРЕМА ОПШТИНИ

Београђани су раније ишли пешнице и није им сметала највећа мећава, а сада се гурају чак и на јединици која је уствари врло кратка линија. По свему судећи ради се не о некој манији за гурњавом, већ о жељи Београђа а да помогну општинске финансије.

из живота ЛАЛА

Просто па јасно

Једне вечери Лала се замишљено загледао у месец. Хтео је по сваку цену да одгонетне зашто је месец на небу, али га убрзо од тога заболи глава.
О Боже, Боже, што се ја толико мучим.
„Кад месец светли са неба
То ваљда тако треба
Па нека лепо светли
Кад су га тамо метли.“

Сам себе...

Професор Пера Петровић је био врло расејан. Једног часа, њему је страховито ишао на нерве његов ученик Јован Јовановић, и после три опомене, професор је решио да га запише.

Сутрадан, директор школе га зачуђено пресрете: Господине Петровићу, шта сте ви то јуче радили и кога сте узнемиравали?

— Ја?
— Ви, дабоме. У дневнику сам нашао записано: Пера Петровић ме страховито нервира на часу. Потпис: Јован Јовановић.

Искрен човек

— Келнер, да платим!
— Свега 654 динара.
— Плаћање у Среском суду.

Како расејана госпођа Вера замишља позоришни репертоар...

Понедељак: Моцартова женидба (од Фигара).

Уторак: Пучини (од Тоске).

Среда: Коста избјирачица (од Грифковића).

Четвртак: Несуђени Анастасијевић (од Зетова).

Петак: Шопен (од Силфиде).

Субота: Јанко Бида (од Веселиновића).

ШИРЕНА СТРАНА

Два извињења

Учитељица задала ђацима једну песму да науче напамет. Пита једну ученицу, а она не зна и извињава се.

— Молим, госпођице, била сам болесна.

— То није никакво извињење, љути се учитељица. Када је неко болестан и лежи у кревету цео дан, онда може баш најлепше да чита и учи. Него, ти си била лева. Изиђи да стојиш... Хајде ти, Душице, декламуј.

— Молим, госпођице, извињите, ја нисам била болесна.

РАСЕЈАНИ ПРОФЕСОР

— Молим једну марку од два динара.

— Извол'те!

— Хвала. А колико то кошта!

Стручњак

Једна корпулентна госпођа пење се на аутоматску вагу, да се измери.

— Не треба да се мерите, госпођо. Имате сто тридесет килограма, каже јој један човек.

— Откуд знате?

— Измирите се, па ћете видети. Госпођа стаде на вагу и измери се. И заиста, имала је сто тридесет килограма. Изненађена, упита она:

— Како сте знали колико сам тешка?

— Како не бих знао! Ја сам свињарски трговац.

Што није никад...

Умирао Живко Видаков Ђукановић, стари командир. Питао га Марко Грујин Мрваљевић, барјактар:

— Шта радиш, командире?

— Е, то радим, што нијесам досад никад радио — умирем!

Брицина опклада

Један промућурни паланчанин брица опклади се с једним адвокатом да ће људима поставити стотину питања и да ће на свако добити и исти одговор. Опкладили су се у сто динара.

Брица одмах отпочне с првим човеком:

— Је ли истина да се Павле опео, попео на дрво, пао на земљу и на месту остао мртав?..

— Који Павле? упита човек.

— Је ли истина да је Павле купио сто хектара земље?

— Који Павле?

— Је ли истина да је Павле убио своју жену?

— Који Павле?

Адвокат ниј хтео даље да чека. Исплатио је брици сто динара.

— Зашто ваша госпођа узек пева кад је боли зуб?

— Она хоће да и ја са њом увек, патим.

КАД ЈЕ МОМЧЕ ДРВЕНО...

— Да донесем мало сладоледа, можда ће се и он тада растопити!

— Значи, ви сте бацили једно јаје у лице господина. То је врло суров поступак.

— Не, господине судија. Јаје је било обарено.

— Допустите да вас замолим за руку ваше кћерке.

— У реду, а можете ли ви издржати једну породицу?

— Разуме се.

— Драго ми је. У свему нас има петоро.

— Тата јеси ли видео морског пса?

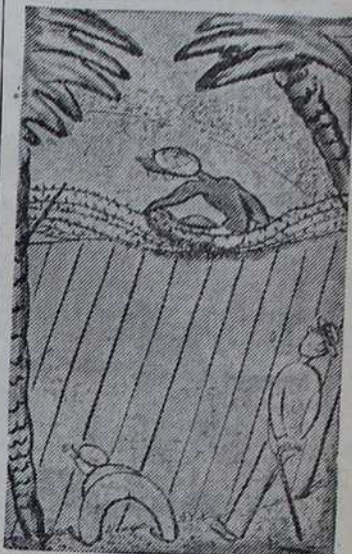
— Јесам, сине.

— А да ли он лаје кад наиђу гусари?

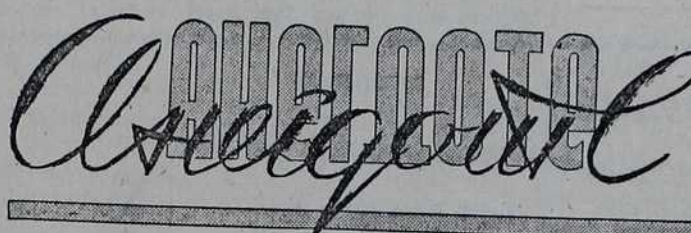
— Господине, појавила се ватра у вашој соби!

— Ви се шалите, код мене је кључ у џепу.

НА УТАКМИЦИ У ИНДИИ

— Од ових факира баш немамо никакве вајде. И на жици седе бесплатно.

Прва зарада

У једном друштву, у коме је био и Марк Твен, причало се о томе кад је ко зарадио први новац у своме животу. Познати хумориста исприча следеће:

— У основној школи, као помоћно средство, за мир и ред, имали смо једну бамбусову трску, и когод је резао ножем клупу или просуо мастило морао је био да плати два долара казне или да пред свима ђацима у дворишту школске зграде, буде изударан. Једном сам и ја дошао у незгодан положај и целу ствар сам испричао оцу. Отца је био веома узбуђен и сматрајући да његов син не сме да буде изложен јавној срамоти, дао ми је два долара. Тако сам ја зарадио свој први новац.

Наполеонов добротитељ

Наполеон се једном наљути на свог министра полиције Фу-

шеа, па му после дужег објашњења примети:

— Ви сте још и у националном Конвенту гласали за погубљење Луја XVI. Ви сте обични убица!

— Сире, одговори му Фуше, дозволите ми да вам приметим да је то била највећа услуга коју сам вама могао учинити.

Савет брбљивим дамама

Таљеран је једном на дворском балу сео случајно поред неке брбљиве даме, од које није могао да се извуче. Ма да је ћутао као заливен она је стално брбљала и одједном га упита:

— Реците ми, да сам мушко, какав бисте ми посао поверили?

Велики дипломата јој одговори:

— Поставио бих вас за директора у неком институту за гљувонеме.

Досночио му

Француски писац Александар Дима Син уговорио је једном са директором париског позоришта „Варијете“ да му директор мора исплатити још и један особени хонорар од 1.000 франака, ако би његов нов комад после 25 претстава донео приход од 60.000 франака. Кад је већ двадесет пета претстава почела, упути се Дима за време другог чина директору.

— Драги пријатељу, поче директор, како бескрајно жалим: баш овог тренутка срочунао сам приход и видео да је на каси пало свега 59.995 франака, и тако вам, на жалост, не могу исплатити уговорени вишак хонорара.

Дима не одговори ништа, али одмах изађе напоље и купи на каси једну карту од пет франака.

— Жалим, директоре, али сада имамо укупно 60.000 франака. Смем ли вас молити за хонорар? Директор није имао куд и исплати Диму 1.000 франака.

Познати глумац

Један глумац који се хвалио да ће увек напунити кућу буде ангажован у једном позоришту. Пошто је управник направио велику рекламу, позивајући све који нису досада видели великог уметника, заказана је премијера. Управник, кад је то видео, одјурју у глумчеву гардеробу и довуче га до рупе на завеси, кроз коју се може видети цело гледалиште.

— Погледајте, варалице, у позоришту нема више до три човека.

Глумац и не погледавши кроз рупу, хладно одговори управнику:

— Па ви сте позвали оне који ме не познају. А мене у овом граду, осим ове тројнице, сви остали познају.

— Господине, нисам ја одгајио своју кћерку да живи с будалом.

— Али, господине, па ми не бисмо становали с вама.

Лекар: — Дакле, ви имате грозницу и осећате страшно жеђ?

Пацијент: — Да. Будите љубазни па ме ослободите ове проклете грознице, а жеђ већ сам ћу отклонити.

И то постоји

— Оба твоја кавалера подједнако су симпатични.

— Да, и мени, просто не знам за кога прво да се удам.

Са Калемегдана

Човен са кринолином

Необично интересовање изазвао је код калемегданских шетача један дебелко који не само што није обукао мушко одело него, је, шта више, пронашао да му кринолин боље стоји па се у њему појавио код женског света констатовано је радост пошто су даме поверовале да дебелко лансира нову моду...

На питање једне даме: Чему те хаљине? Чичица је одговорио са осмехом. Знате ја сам један од оних срећних црноберзијанаца, који су посетили пре неки дан завод у Џуциној улици, ублажио сам, знате, задњи део тела, облогама од бурове воде, те да се не би опазило, навучао сам као што видите, кринолин... Зар ми не стоји лепо?

Хармоничне жеље

Вече. Поветарац уноси свежину, гонећи оморину пред собом. Ромео и Јулија седе на једној клупи и сањаре гледајући сањиво Саву, која им дочарава слику мора.

— Жеleo бих, — почиње он, — да будем сам са тобом на усамљеној обали мора и да, при вечерњем поветарцу, удишем најпојнији мирис твоје младости!

— А ја драги, — одговара славно она, — желела бих да одемо сутра у једну крзнарску радњу да купимо сребрну лисицу која ми је тако потребна за вечери на мору.

— Молим вас, како да изнемадим свога мужа за рођендан? — Знате шта, госпођо, побегните.

Закаснили

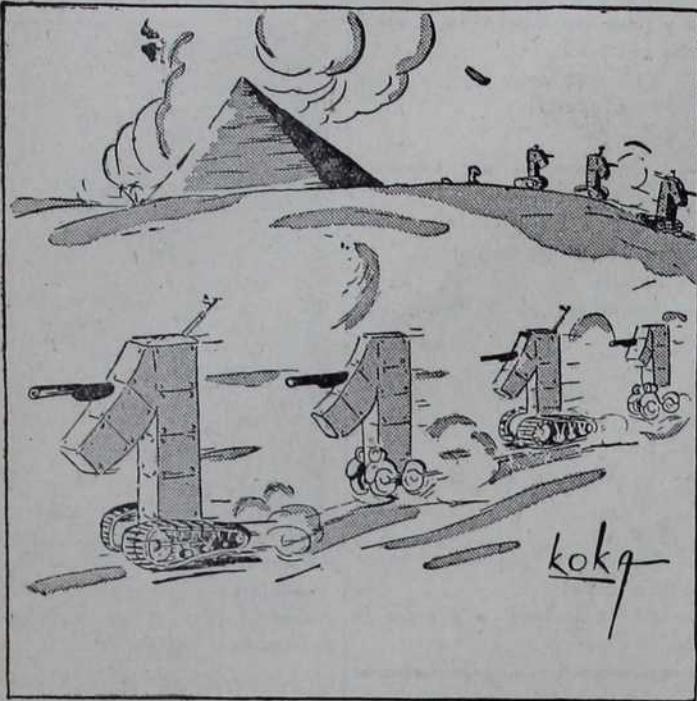

— Слушај, драги, ми већ десет година водимо љубав и време је да мислимо једном и на венчање.

— Шта нам вреди да мислимо, када нас сад већ нико неће.

Како мам **Зорита** замишља...

...моторизоване јединице

ГЛИШИНА ПОСЛА

Спортски календар моје комшике

Мој комшија кер' удаје, а ја... А када бих ја имао сина, пре свега могао би да се направи стих познате песме, а затим, заиста би могло да дође и до женидбе. Али малер један, немам сина. Штета. Јер то комшијче је, што се каже, добар „штик“. „Џумкисн“, тако рећи. Ипак, не мари. Немам сина, али зато имам мали дневник комшијине керке. Како сам дошао до њега? Чућете Али прво да видите што су гуске те женске.

„Недеља Дижем вео са свог срца. Чујте како куца... Данас сам видела како изгледа један прави јунак из бајке. Био је у кратким спортским гаћицама, с моћним мишићима на ногама и с маљавим грудима као мајмун. И нехотице ми се отео уздах. Осетила сам на први поглед да ми га шаље судбина Хвала јој. Нисам јој дала корпу.

Понедељак. Грозна ствар, љубав на први поглед. Ето, више

не могу без њега. Просто осећам да сам без њега све већа нула. За сад знам то да је спортист-аматер. И знам још нешто што он не зна. Када га видим, морам срцету да метнем корпу на њушку Јер се толико нервира да се бојим да ће почети да лаје на њега: „Ав, ав, ав, волим те, волим те!“

Уторак По подне сам била на његовом тренингу. А сад сам пред великим огледалом у својој соби. Глупо је што жмури пред огледалом, али, ја ипак жмури Жмури и замишљам да је он ту, одмах иза мене, сад ће ме шчепати својим страшним спортским шапама, загрлити, пољубити... Отварам полако очи... И он ишчежава у огледалу, тајанствено, као што је и дошао кад сам зажмурила.

Среда. Знам како се праве палачинке Умем да завијем сарму. Знам да умесим проју... Али не знам како да се упознам с

њим! Постоји ли какав посреднички биро за упознавање?

Четвртак. Како сам дрхтала док сам прилазила Хтели сам да се вратим. Уплашила сам се као срна. Али, срна је ипак успела. Тражила сам му аутограм. Дар ми је. Ипак, нисам успела. Добила сам само аутограм. Свиња.

Петак. Свиња. И данас сам му тражила аутограм. Мислила сам да ме неће познати. Али реко ми је: „Хоћете ли да вам дам одједном два?“ Кад сам га питала зашто два, одговорио је безобразно: „Да не бисте сутра опет долазиле!“

Субота. Рекла сам: „Цркла, пукла, вечерас те мора допратити до куће!“ Испрва није хтео. Питао је где станујем. Кад је чуо, насмејао се и пристао. Замислите, допратио ме до саме капије. И, како се то каже, у капији ми залепио један аматерски пољубац.“

Трамваји као пиљарнице

Кад данас човек захтели да из дан трошаринац буде тако строг и неумитан, као што је то случај у пословној и зларној београдској станици. Топчидерски трошаринци су због близине лепе природе постали тако поетични и сентиментални да у јајима, сиру и живини уопште не гледају прозаичне објекте за исхрану, већ само лепе и нежне производе чаробне сеоске природе, а те ствари, само се по себи разуме, не могу да буду оцарињене по сувопарним и хладним скалама трошаринског законика.

Поверење

— Ја сам ваш адвокат, треба да ми све кажете!
— Добро, значете све... сем места, где сам сакрио новац.

ЗАГОНЕТКА

Замисли ми ти замисли

То за мужа срећу значи
А за жену услов први
Ал' се за то трећи качи
Док га сасвим не измрви
Сваком је до тога стало
Ал' га има тако мало
Ка разводу увек води
Шта ли је то! Чик погодил!

Савремене мисли о женама

(Мисли о лепој жени)

Стари војник: „Лепа жена је као мина. Ко наиђе на њу, одлетеће у ваздух... Ружна жена је стара прангија“.

Пиљар: „Жена је лепа воћка. Лепа жена је поморанџа, ружна жена је мушмула, а жена у годинама је сува шљива!“

Лекар за косметикку: „Лепа жена је она, која је прошла кроз мој завод...“

Дон Жуан: „Лепа жена је она, која је прошла кроз моју гарсоњеру.“

Ветеринар: „Лепа жена је она жена, која има сентименталне очи као кривица, а дивља је као нејакано ждребел!“

Филозоф: „Жена је човек у телесној и духовној декаденцији. Лепа жена је кулминаторна тачка хиперпрогресивне декаденције.“

Теолаг: „Лепа жена је црноберзијанац, који препродаје Адаму јабуку, добивену од Сатане.“

— Тата, кад дође сутра онај трговац, немој да му платиш!
— Зашто, сине!
— Зато, што је рекао, ако сутра не платиш биће циркуса, а ја волим да гледам циркус.

Тилмазијалиев жал за косу

Колико те волим
Не смем, не смем рећи,
Јер знам да те морам
Већ сутра посећи.

Нећу имат' косе,
Ох туге, ох јада,
Како ћу ја сада
Ићи главе босе.

Како ћу прићи кој,
Цурици љубљеној,
Ја, ћелаве главе
Без косе коврџаве.

Не вреди жалити,
Нити сузе лити,
Јер што мора бити,
Мора се извршити.

Колико те волим
Не смем, не смем рећи,
Јер те морам, косо,
Већ сутра посећи.

А сад да вам ја признам како сам дошао до тог календарчета своје комшике. Дала ми га сама. Ја додуше нисам син комшије њеног оца; међутим ја сам лично њен комшија, станујем прекопута ње, ја сам та бајка с моћним мишићима и мајмунским грудима; и укратко ја сам тај спортист који је тој гуски на крају крајева залепио аматерски пољубац у капији. Односно на уста. А нисам ни знао да имам тако лепу комшику.

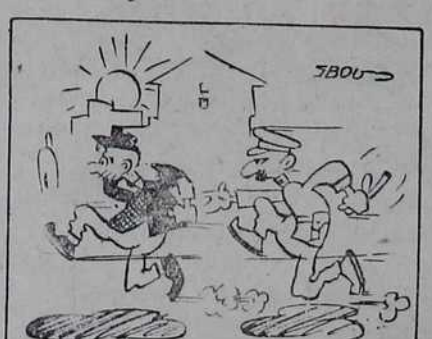
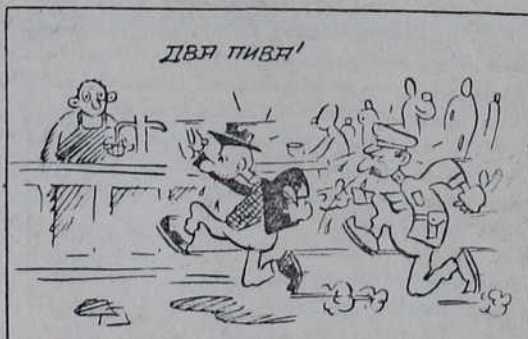
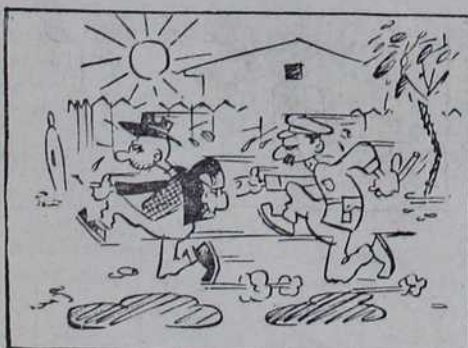
Из дечјих уста

— Бакице, па ти имаш само једну главу? питао је мали Перица своју бабу, која је тек стигла у госте код њих.
— Зашто питаш, Перице?
— Знаш, кад си јавила писмом да долазиш, тата је казао: „Опет долази она седмоглава аждаја!“

— Кажем вам по стоти пут — нисте за глумца!
— Али, господине директоре, мене даске необично привлаче!
— Е, па онда идите у столаре-

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ НАЦА

Раварови доживљаји

Може и овако

Кад расејани слагач слаже...

Издајем јевтино гарсоњеру, упитати писаће машине и разне половне ствари. Дискреција чашћу загарантована. За услове обратити се у бакалници бр. 24.

Овим позивам последњи пут своју венчану жену Ристосију Ристовић, да се одмах врати на продужење брачног живота, иначе купујем златне зубе и сав изломљен накит.

Своју куповну књижицу издајем јевтино под кирију. У обзир долазе особе без деце.

Купујемо сваку количину перја и јастучића. — Чиновници народних ресторана.

Тражимо наивне и сулуде људе, за слушање наших емисија. — Радио Лондон.

Штампарске грешке

1. Ова свиња (свила) је толико танка да се кроз провиди.
2. Како можеш да направиш толико киселу саламу (салату).
3. Њен бал (бол) је страховит.
4. Корак (Кодак) снима врло слабо.
5. Јеси ли гледао оперу Марва (Марта).
6. Он има велику протекцију захваљујући својим изврским вазама (везама).
7. У понор (поноћ), он је скочио страшно.
8. Он је купио панама (парма) цилиндер.
9. Ова храбра жена преживљаје зајста потресну животну чорбу (борбу).
10. Птица коњ (кос) лепо лећи и пева.

Главни уредник: Светомир Стојановић.

Уредник за илустрације: Теодор Докић.

Власник и издавач: Светомир Стојановић.

Телефон редакције: 25-592.

Штампа: Штампарија „ЛУЧ“.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

КУШАЊЕ

Не тиче се толико личности Љубине, али је прилог за карактеристику дома у коме је он живео.

Сима Живковић је изјутра распремао собу старог проте Матије. Једном нађе иза сандука седам златних дуката, и одмах их однесе проти. Прота ће тада рећи сину задовољно:

— Е, Љубо, имаш честита питомца!

Намерно сам, Бога ми, оставио те новце само да га кушам!

Ту је Живковић преписивао табакe оригиналног крупнога рукописа противних „Мемоара“. То је Живковићево казивање најбоље сведочанство за нетачност мишљења по коме би у „Мемоарима“ имао крупна удела и сам Љуба. Прота је Живковића водио и у Бранковину. Живковић се и у старости сећао како су сељаци ускршњи тропар певали по чистом старом изговору србуљском.

„ЉУБИ РУКУ ПА ИДИ“

Када је Милићевић, релативно млад човек, добио за уредника „Српских Новина“ што су дотле добијали само старији и поузданији према „правитељству“, отиде Кнезу Милошу у Топчидер да

му захвали и да развије програм. Таман је почео разгранавати орацију, а стари га кнез прекиде речима:

Сви ви умете да причате, ал да видим шта ћеш ти да урадиш. Зато: љуби руку па иди!

ЉУБАВ МИЛИЦЕ СТОЈАДИНОВИЋ

Милица Стојадиновићева бејаше заљубљена у Љубу Ненадовића, кога често спомиње у своје дневнику „У Фрушкој Гори“.

Своју жељу да за њ пође саопшти она једној старој госпођи, онда од највећег утицаја у Београду.

Госпођа се прими провадацилука, и после неколико дана почне о томе говорити Ненадовићу.

Љуба се стаде врпољити и тражити начина да захвали на понуди — кад госпођа рече:

— То ће бити красан пар људи: Ви паметни — она паметна. Љуби сину мисао па похита:

— Али госпођо, где сте видели да су двоје паметних кућу скупили! То не бива — једно треба да је мало онако. —

Као што је познато — Љуба је остао нежењен а — Милица неудата.

НАША ПОШТА

„Бодљикаво прасе одговара“ читаоцима из земље

Бившем црноберзијанцу. — Напустили сте „црну берзу“, пошто сте добили добре батине и посветићете се поштену раду... Е, баш се радујем. Знао сам ја, да су батине изишле из раја. Само немојте да будете онај вук, кога су крстили...

Изневереној супрузи. — Несрећни стѐ и лијете сузе крокодилске, што Вас муж вага, и то са служавком. Госпођо, немојте бити луди! Чему сузе и патње? Помирите се са тим, јер је случај Вашег мужа врло честа појава... Саветујем Вам да узмете „зузину“ улогу, а дате јој своју. Помисао на неки сургун-пасош је бесмислена, пошто је Зуза у изванредно доброј позицији...

Несрећно заљубљеном. — Вам је 20, а њој 35 (женских) година. Несрећно сте заљубљени. Хм! Види се, младићу, да још

миришете на млеко... Жена, у њеним годинама, није дивља и наивна као Азија, нити је врела и страсна као Африка. Напротив, препредена је и рачунџија, као Америка.

Бившој читатељи „Недељних илустрација“. — Волели сте се, Као Миомира и Нинослава у роману „Непобедиво срце“ и узели сте се —; али је, несрећом у ваш брак ушла једна „Стајићка“ и скинула његову ружичасту боју... Муж вам је постао неверан... И ви се питате: Како Нинослав у роману може да буде веран, а у стварности не. Што се чудите, дете моје? Живот много лепше илуструје од новина.

Самоубици. — Чиме да прекратите живот?... Наше мишљење је ово: Или скочите у лонац са кишницом или поједите 100 чачкалица или — се ожените!

Личне и породичне вести

ЧИТУЉА

Извештавамо другове и пријатеље, да се наш добри и никад непрежаљени друг Антихрист Незабожић преселио у рајско насеље. — Ожалошћени другови.

Неваспитани Ђона

— Ђоко, немој да се крутиш!

Недељни излет

Када крене свет Недељом на излет Тад Београд густ Остане баш пуст.

Свако пође тад Био стар или млад Да свеж дише зрак Да буде чо, пак.

Топчидер је тад Препун к'о никад Ту је песма смех Младост, љубав и — грех!

ВЕНЧАЊА

Гуликожа Препредењаквић, вељебакалин и Руменка Неспретњаквић верени, испитани и венчани. Честитања у бакалници од 13—15, само не вреди бити жицу за шећер без куповне књижице...

Ристосија Оштроконџић, виши држ. чиновник и Тоша Палучић, нижи држ. чиновник венчаће се у недељу. Најстрожије забрањено викати: „Куме, изгоре ти кеса“, пошто је кум Пера Ждерић, звани „Циција“!

СВЕЧАРИ

Извештавамо још сад своје пријатеље, познанике и муштерије, да ћу своју славу „Ивањ-дан“, прославити у најужем кругу. — Бајбоконе... Малерко Спекулантић.

ПОМЕНИ

ЧЕСТИТКЕ

За рођендан шаљем ти, драги пријатељу, Јоване Петровићу, пуно лепих жеља и две менице на потпис. Твој Марко.

Мика говори...

— Ти си Мико целе ноћи сањао гласно.
— Па ваљда имам и ја право да говорим с времена на време.

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

НА ХАВАЈИМА

— Проклети овај рат! Што изгубисмо руме, гуму и петролеј ни по јада, али ако и ове зе маљске лепоте изгубимо, ко ће нам онда дизати морал!

— Каква је разлика између трговине и спекулације?

— Ако човек у трговини изгуби новац, онда је то спекулација, а кад на спекулацији заради, онда је трговина.

— Госпођо, скрећем вам пажњу на то да не морате да сведочите против свога мужа, ако вам је то непријатно.

— Напротив, господине судија, напротив, то ће ми бити нарочито задовољство.

— Видео сам јуче твоју жену са твојим компаноном, тако су слатко спавали.

— О, бедници, а мене су преварили да иду на концерт!

— Па на концерту сам их и видео.

Судија: — Ви сте овде сведок свађе између вашег пријатеља и његове жене. Јесте ли били присутни самом почетку њихове свађе?

Сведок: — Јесам, ја сам им био кум на венчању.

Господин (који је дао просјаку прилог): — А ја сам веровао да сте немци!

Просјак: — Шта? За љубав вашег динара хоћете да будем и нем!

Отац сину студенту, кад га је сместио у вароши:

— Стан сам ти нашао, паре сам ти дао, шта треба још да урадим за тебе?

— Да пољеш испите!

— Ама, зашто сада иде секретар Пера увек са онако искривљеним лицем и као сакатом руком?

— Шеф га је сликао, и сад се он стара да личи на слику.

Он: — Нисам веровао да на свету може да живи биће слично вама! Ви сте савршенство... Срећан је онај који сме да вас обожава и да вас назове својом!...

Она: — Ви сте у заблуди. Ја сам потпуно слободна...

Он: — Таааако! Онда извините, драга госпођице, ја сам мислио да сте удати...

Судија: — Можете ли да ми кажете штогод о покојнику?

Сведок: — Покојник је био светло карактер и сви су га људи волели.

— Судија: — Откуда то знате?

Сведок: — Тако пише на његовом надгробном споменику.

Девојка: — Реци шта би урадио, ако би годинама морао да станујеш на једном пустом острву?

Младић: — Мирно бих чекао и мислио у себи да сам с тобом уговорно један рандеву.

Заборавио се

— Срце моје, мога бих овако с тобом остати и десет дана.

— Да, али не заборави само да у девет сати мораш бити код куће.

Лекар: Против ваше болести се ништа не може учинити. То је наследна болест од вашег оца...

Болесник: Е, онда пошаљите рачун за хонорар моме оцу!

— Господине, каже служавка, домаћину, један господин жели да разговара са вама.

— Понудите му столицу.

— Изгледа ми да то неће бити довољно. Он је извршитељ...

— Чим сам добио ваше писмо дао сам га једном графологу...

— Море, ти људи никад не поводе право.

— Могуће, овај се о вама врло повољно изразио.

— Зар нисте могли спасти вашег пријатеља од људождера?

— Не, јер кад сам стигао у помоћ, он је већ био избрисан из јеловника.

— Зашто сте купили својој жени бисерну огрлицу, а не аутомобил?

— Шта ћу кад нигде нисам могао да нађем лажан аутомобил.

— Тага откуд научници знају кад ће бити помрачење?

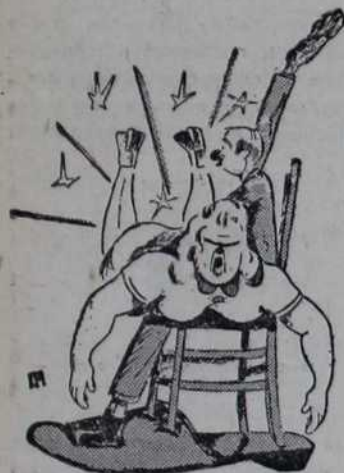
— Глупаче један! Зар мислиш да они не читају новине.

— Келнер, откуда комад аутомобилске гуме у мом гулашу?

— Па, господине аутомобили су свуда потиснули коње.

— Шта то радиш човече. Переш ноге, а имаш папуче на њима.

— Знаш, бојим се да не назабем, пошто вода није довољно топла.

Сан сваког папучара

Клатећи се о поноћи улицом, један пијанац налете на неког пролазника. Пуче шамар. Зачујен, пијаница рече за себе:

— Шта? Значи да сам већ код куће.

Заљубљени лекар

— Госпођо опомињем вас да ће печење бити врло деликатно, врло дуго и врло лепо...

Антипатична Урсула Граблеј

У једном купеу брзог воза Берлин—Лајпциг, један наметљиви господин покушава безуспешно да започне разговор са дамом која је седела насупрот њему. Како је приликом прегледа карата видео да и она иде до Лајпцига, то му паде једна одлична идеја напамет. У новинама је читао како то вече треба у лајпцишком државном позоришту да гостује чувена драмска уметница и филмска глумица Урсула Граблеј, и он предложи непознатој дами да увече заједно оду да је виде.

— Знате, поче он, мени је она као жена врло антипатична, али у вашем дивном друштву би ипак могао да је поднесем на бини. Дакле, госпођице или госпођо, пристајете ли да се нађемо у позоришту?

Она се насмеја и први пут проговори:

— Пристајем! Наћи ћемо се четврт сата пре почетка у фоајеу, зар не?

— Ах, немате појма колико ме усрећујете, дочека он сав радостан њен одговор. Само, извините што сам тако слободан, молио бих вас ипак да ми кажете ваше дивно име?

— Урсула Граблеј, гласно је кратак одговор.

— Јеси ли ове године имао некаква користи од пчеларства?

— Богами, јесам.

— Меда или воска?

— Ни једно ни друго, него су пчеле тако изуједале извршитеља кад је дошао да ми напише ствари, да му није пало на памет понова да дође.

Ратне последице

— Не знам зашто ме прозваше Сингапурком!

— Па то је сасвим проста ствар. Маро. И ти се годинама хвалиш да си неосвојива, а сви знају да од прве навале падаш!